

A close-up portrait of a young woman with her hair styled in two buns, wearing round glasses and smiling. She is holding the right side of her glasses with her right hand. The background is a light-colored wall with a subtle pattern. The overall tone is bright and cheerful.

Emma Mossová

VLOGERKY

LucyLocket:
online katastrofa

Z outsiderky hvězdou YouTube!

FRAGMENT

Vlogerky

LucyLocket: online katastrofa

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.fragment.cz
www.albatrosmedia.cz

Emma Mossová

Vlogerky – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2017

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA a.s.

VLOGGERKY

Emma Mossová zbožňuje knížky, kočky
a YouTube. V tomhle pořadí – i když to bylo
těžké rozhodování.

VLOGERKY

LucyLocket:
online katastrofa
Z outsiderky hvězdou YouTube!

Emma Mossová

Děkuji Emily Hibbsové

Emma Mossová

Vlogerky

LucyLocket: online katastrofa

Poprvé vydalo ve Velké Británii v roce 2016 nakladatelství Macmillan Children's Books patřící do skupiny Pan Macmillan a Division of Macmillan Publishers International Limited pod názvem *Girls Can Vlog – LucyLocket: Online Disaster*.

Text Copyright © 2016 by Emma Moss

Z anglického originálu přeložila Zuzana Bičíková

Obálku vytvořilo Grafické a DTP studio Fragment, Kamila Flonerová

Odpovědná redaktorka Žofie Lopatová

Technická redaktorka Lucie Mikešová

Vydalo nakladatelství FRAGMENT v Praze roku 2017

ve společnosti Albatros Media a.s. se sídlem Na Pankráci 30, Praha 4

číslo publikace 24 944

Sazbu zhotovilo Grafické a DTP studio Fragment

České vydání © Albatros Media a.s., 2017

Translation © Zuzana Bičíková, 2017

Cover photo © Ann Haritonenko / shutterstock.com

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována bez písemného souhlasu majitelů práv.

Cena uvedená výrobcem představuje nezávaznou doporučenou spotřebitelskou cenu.

www.fragment.cz

www.albatrosmedia.cz

ISBN tištěné verze 978-80-253-3116-3 (1. vydání, 2017)

ISBN e-knihy 978-80-253-3167-5 (1. zveřejnění, 2017)

ALBATROS MEDIA a.s.

První kapitola

Pro: tady_je_morgan@hotmail.com

Od: lucylocket@freemail.co.uk

Ahoj Morgan!

Jak se máš? STRAŠNĚ MOC mi chybíš, obzvlášt' když dneska mám ten nejhorší den BLBEC v životě. Udělej si pohodlí – vezmi si pořádnou hrst gumových medvídků – protože tenhle mail bude faaakt dlouhý. Přečti si ho prosím pozorně – potřebuju, abys věděla ÚPLNĚ O VŠEM a napsala mi, jak mám tenhle rok přežít!

Dneska jsem od chvíle, co jsme se přestěhovali do Anglie, byla poprvé ve škole, a přeju si,

aby to bylo i naposled. Vážně, KÉŽ BYCH SE DO TOHO PEKLA UŽ NIKDY NEMUSELA VRÁTIT. Asi si říkáš, že přeháním, ale fakt nepřeháním. Takže ti budu o té noční můře pěkně minutu po minutě vyprávět. Připravená? OK, takže nejdřív mě mamka vysadila před školou a mně se svíral žaludek nervozitou. Musíme nosit fakt příšerné školní uniformy: takovou divně zlatou halenku (dokážeš si to představit? Zlatou!) a tmavě modrou sukni a sako, ale ze všeho nejhorší jsou sněrovací boty, co vypadají jako kopyta. To mi moc na klidu nepřidalo. Jak někdo může sršet sebedůvěrou, když má na sobě modrý kousavý polyester? Fuj!

V ředitelně mě seznámili se spolužačkou jménem Hermiona, která mi má dělat „anděla strážného“. Má za úkol mi ukázat školu a pomoci mi, abych si tu zvykla. Je moc milá, akorát hrozně tichá. Je Číňanka, takže má úžasné zářivé černé vlasy a úplně rovnou ofinu. A jo, ZBOŽŇUJE Harryho Pottera. Je jím přímo posedlá. Škola mi připomíná muzeum – jsou tu temná schodiště a ponuré chodby, prastaré dřevěné lavice a nábytek, odporné záchody (teda, tady se jim říká umývárny) a ani stopa po pítkách nebo automatech na jídlo. Vypadá to tu jako v panství Downton, a to si nedělám legraci.

Naše třídní se jmenuje slečna Piercyová a máme ji na angličtinu. Tobě by se líbila: je mladá a trochu svérázná – měla na sobě zářivě žluté punčocháče (fakt zářivé, jako zvýrazňovač). Bohužel nám oznámila, že budeme muset často mluvit před ostatními, jako třeba zhodnotit knížku, a taky budeme často debatovat. Už jen při té myšlence se mi

dělá trochu špatně, a ty víš přesně proč! O přestávce mi Hermiona představila zbytek třídy včetně nějaké Dakoty, která je podle všeho nejoblíbenější holka v ročníku, a jejich kamarádek. Dakota je tak krásná, až to je k vzteku – má dlouhatánské tmavě hnědé vlasy a trochu připomíná Kate Middleton.

TAK PROČ JE TO DEN BLBEC? ptáš se. Vždyť to nezní tak tragicky.

Jen poslouchej, moje milá Američando! Po obědě si Hermiona pro něco odskočila do skříňky a já začala strašně potřebovat na záchod, takže jsem se řítila k nejbližším dveřím, ze kterých najednou vyšel KLUK.

„Kam si myslíš, že jdeš?“ ušklíbl se.

„J-j-j...“ zakoktala jsem se a místo odpovědi zaplula na holčičí záchody.

Trapas! Když jsem konečně vyšla ven, začalo zvonit a já musela pořádně přidat do kroku, abych dorazila na hodinu včas. Napůl jsem běžela, napůl zkoumala mapu, kterou mi Hermiona nakreslila, když vtom jsem zakopla o kbelík s mopem, který někdo postavil doprostřed chodby, uklouzla po vodě a upadla – *ŽUCH!* – přímo na zadek – nebo pozadí, jak se tu říká. Stalo se to přímo před učebnou a všichni na mě zírali. Měla jsem chuť propadnout se do země, ale

nakonec jsem se posbírala na nohy a dobelhala na hodinu. . . a vzadu na sukni jsem měla obrovský mokrý flek. Přímo GIGANTICKÝ, Morgan. A neskutečně MOKRÝ.

„Hele! Ona se počůrala!“ rozchechtala se ta Dakota. „Nová holka je počůránek!“

A všichni se dali do smíchu.

To mě FAKT dopálilo a bezmyšlenkovitě jsem otevřela pusu, abych odsekla: „Ve skutečnosti jsem upadla a dost to bolelo, ale díky, že se mnou soucítíš.“ Jenže — hádej, co se stalo, můžeš třikrát. . . Přesně, ozval se můj drobný problém, a bylo to horší než kdy dřív.

„Upadla jsem a d-d-d-d-d-d, d-d-d-d-d-d,“ zakoktala jsem se. Zhluboka jsem se nadechla a začala znovu. „A d-d-d-d-d-d-d. D-d-d-d-d-d —“ Při nejlepší vůli jsem se nedokázala vymáčknout, takže jsem to vzdala.

Rozhostilo se šokované ticho a já tam jen stála a cítila, jak rudnu. Všichni na mě zírali, Dakota dokonce vytáhla mobil, asi psala někomu, kdo můj výstup neviděl na vlastní oči. Nevím, co bylo horší, jestli zásek s koktáním nebo ta promáčená sukňe. Každopádně nad tohle se jen tak nepovznesu! Hermiona se mi snažila zvednout náladu ujistěním, že skvrna už skoro uschla a že prakticky není vidět. Jenomže jsem poznala, že moje

příšerné koktání vyvedlo z míry i ji, takže jsem se po zbytek dne už neobtěžovala s nikým mluvit.

Teď se schovávám v pokoji a lituju se – tátovi jsem řekla, že mám spoustu úkolů, ale nejspíš mu je jasné, že se něco stalo.

Zdraví tě tvoje utrápená a ztrapněná nejlepší kámoška

Lucy

Lucky klikla na ikonku „odeslat“ a pár minut otupěle zírала na obrazovku. Přála si, aby Morgan obratem odpověděla a utěšila ji, ale kvůli časovému posunu mezi Anglií a Amerikou tomu nedávala moc šancí.

„Lucy! Večeře!“ zavolala mamka z přízemí.

Lucy si povzdechla, vypnula počítač a sklesle pohladila svého chlupatého šedomodrého kocoura Trombóna po hlavě. V tom okamžiku jí na nočním stolku zavibroval mobil. Super! Morgan píše!

Morgan: Počkat. Ty musíš nosit ZLATOU košili?????????

Lucy se zahihňala – Morgan nejspíš sedí ve škole a píše zprávy pod lavicí – a vyťukala odpověď.

Lucy: BOHUŽEL.

Morgan: Tak to se nedívím, že stresuješ

Lucy: Haha

Morgan: Mrzí mě, že máš den blbec. 😊

Lucy: Dík, M

Morgan: Hej, víš, co by ti FAKT zvedlo náladu?

Lucy: Hm, kdybych snědla hromadu koblih? 😊

Morgan: Jasně. . . dokud se nepozvracíš! Co dalšího?

Lucy: Víím, na co myslíš. . . a nesouhlasím!

„Večeře! Je. Na. Stole!“

Lucy: Mamka mě volá na večeři. Musím jít, ozvu se za chvíli, jo?

Morgan: Jasňačka! Můžeme pokračovat v probírání ty víš čeho 😊

Lucy po přečtení poslední zprávy obrátila oči v sloup a zasmála se – věděla, na co její kamarádka myslí a ROZHODNĚ s tím nebude začínat – potom mrskla mobil na postel, seběhla po schodech a vešla do kuchyně.

„No konečně! Po škole jsem tě skoro neviděl,“ prohlásil táta. „Zmizela jsi v pokoji tak rychle, že po tobě zůstala jen ohnivá čára.“

„Je všechno v pořádku, zlatíčko?“ zeptala se Lucyina mamka jemně. „V práci to byl opravdu blázelec, ale celou dobu jsem na tebe myslela.“

„Už jsem to říkala tátovi, bylo t-to. . . bylo to v pohodě,“ odpověděla Lucy, nalila si sklenici džusu a vyhnula se matčině pohledu. Nálada jí rychle klesala pod bod mrazu. „Hej, Maggie, dáš si džus?“

zeptala se ve snaze změnit téma. Sestřička nadšeně přikývla a praštila s plastovým kelímkem s motivem *Ledového království* o stůl.

„Tak povídej, chceme slyšet o všem,“ řekla mamka a obavy v jejím hlase už začínaly Lucy lézt na nervy. „Netvrdím, že máš za sebou špatný den, ale víš jak, jestli to ve škole nebylo nic moc, nedělej si kvůli tomu starosti – prošli jsme si tím všichni.“

„N-N-NEMĚLA JSEM ŠPATNÝ D-D-DEN!“ vybuchla najednou Lucy. „Proč se o mě vůbec všichni tak staráte? M-m-můžeme prostě jen sníst tyhle I-I-I-lasagne, prosím?“

Všimla si, jak si rodiče vyměnili nervózní pohled, a přesně věděla, CO znamená. To kvůli jejímu koktání. Zhoršovalo se, jen když byla ve stresu a nervózní, a i když se Lucy snažila události dne zamést pod koberec, kvůli jejímu koktání muselo být celé rodině nad slunce jasné, že se něco přihodilo. Přála si, aby se mohla vrátit do pokoje a psát si s Morgan – aspoň její nejlepší kamarádka ji dokáže rozesmát.

Táta nejspíš pochopil, že se o dnešku nechce bavit, a přispěchal jí na pomoc s monologem, který díl *Příběhu hraček* je nejlepší. Lucy se při první příležitosti vyplížila z kuchyně a vyběhla po schodech do svého pokoje.

Lucy: Jsem tu!

Morgan: Čauky, zrovna sedím v jídelně a dávám si ty zakroucené hranolky, co tak zbožňuješ

Lucy: NEPROVOKUJ, M. Myslím, že tady zakroucené hranolky vůbec nemají

Morgan: Co večere?

Lucy: Pořád mám náladu pod psa a kvůli mamce to je ještě horší

Morgan: To je na nic. Potřebuješ povzbudit. . . je čas víš na co!

Lucy: Ha ha. Zapomeň!

Morgan: No tak. . . Natoč vlog, nahraj ho na internet a se zbytkem gangu se na to podíváme

Lucy: STYDÍM SE

Morgan: Můžeš to aspoň zkusit. . . NO TAK, LUCE

Lucy: Promiň, nemám náladu

Morgan: Když jsi tenkrát hostovala v mém vlogu, byla jsi hvězda

Lucy: Vždyť jsem nic moc nedělala, M! Jenom jsme blbly a dělaly palačinky, pamatuješ?

Morgan: Máš talent!

Lucy: Ty umíš točit skvělé vlogy, ale sama budu stát za prd

Morgan: TO VŮBEC NENÍ PRAVDA. Už musím. . . Zase si napíšeme?

Lucy: Jo. Mysli na mě zítra

Morgan: POSÍLÁM TI OBZVLÁŠTĚ ZAKROUCENÉ
HRANOLKY PRO ŠTĚSTÍ

Lucy seděla se zkříženýma nohama na posteli a zírala do prázdna. Byla unavená a trochu našťvaná – Morgan byla fantastická kamarádka, ale proč si myslí, že se všechno spraví, když natočí vlog? Lucy se pro dnešek ztrapnila až až!

Ne, rozhodla se, že pololetí v panství Downton přežije jedině v případě, že bude chodit pomalu se sklopenou hlavou, dávat pozor, aby neuklouzla po obrovských loužích, a vůbec nebude mluvit. Trombón jí vklouzl do klína a soucitně se na ni zadíval. Měl pravdu – její plán není zrovna klíč k zábavě a oblíbenosti. *Ale je to sázka na jistotu a, pomyslela si Lucy, taky jediná možnost.*

Vydala se do koupelny vyčistit si zuby a minula přitom zbrusu novou digitální kameru, kterou jí Morgan věnovala na rozloučnou. Láskyplně po ní přejela prstem. Jak jí její ujetá kamaráda chybí! Jenže vlogování jí v přetrpění zítřejšího dne ve škole nijak nepomůže. Mise s názvem neviditelná začíná.

Druhá kapitola

„T-t-ty jo, jen na mě c-civte, no,“ mumlala si ráno Lucy pro sebe. Mířila do učebny na třídnickou hodinu nechat se zapsat kvůli docházce a snažila se vyhnout pohledům party kluků, kteří postávali u skříněk. Když nepřestávali zírat, uvědomila si, že je včera ve třídě neviděla – takže se jí nemůžou posmívat kvůli *té věci*.

Třeba má něco na obličejí? Visí jí holub z nosu? Má na botě přilepený toaletní papír? Nenápadně si přejela po vlasech a snažila se vylovit zbloudilé kukuřičné lupínky – Maggie zjevně u snídani trénovala na mistrovství světa ve švihání lžící. Žádné nezbedné cereálie ale nenašla. Starší dívka s očima orámovanýma černou kavalovou tužkou vědoucně zvedla obočí, když Lucy procházela kolem.

Co je? přemítala zmateně Lucy. Na co všichni civíte?

Jen co vešla do učebny, Dakota a její kamarádky se skřehotavě rozchechtaly a ostatní studenti se začali pohihňávat a šeptat: „Pššt,

nebo tě uslyší!“ což Lucy utvrdilo v domnění, že se něco rozhodně děje. Měla sto chutí se otočit na podpatku a vyběhnout zpátky na chodbu. S úlevou si všimla Hermiony a rozběhla se za ní.

„C-c-co se to děje?“ zeptala se šeptem. „Mám něco n-na obličej?“

„Ne,“ odpověděla Hermiona, přestala si urovnávat obsah svého penálu s potiskem Harryho Pottera a zadívala se na Lucy. „Vypadáš normálně. Posad' se.“

Lucy si sedla, ale neustále se nervózně rozhlížela. „P-p-proč se teda všichni hihňali? I v-venku na mě lidi zírali.“

„No, o tom nic nevím, ale můžu ti říct, že většinu času nemám nejmenší tušení, čemu se Dakota a její poskoci chechtají. Už od základy jsou jedna velká záhada. Třeba tamhle Kayleigh,“ Hermiona kývla směrem k drsně vypadající dívce s dokonale vyžehlenými vlasy a nánosy korektoru na hrbolaté pleti, „se porve s kýmkoli kvůli čemukoli, a Ameeka,“ ukázala na vysokou dívku, která nějakým způsobem dokázala vypadat neskutečně ponuře, i když se právě chichotala Dakotiným poznámkám, „no... vlastně ani nevím. Je ze všech nejzáhadnější.“ Hermiona sundala víčko z oranžového zvýrazňovače s vůní pomeranče a znovu se na Lucy zadívala. „Vážně, vypadáš úplně normálně.“

Jenomže chichotání a nenápadné pohledy neustaly, ani když do třídy vešla slečna Piercyová – dnes v limetkově zelených punčocháčích – a otevřela třídnici. Nešlo jen o Dakotiny kamarádky – všichni kromě Hermiony a učitelky vypadali, že se dokážou dívat jen na ni. Lucy vytáhla mobil a rychle vyťukala krátkou zprávu pro Morgan.

Lucy: Lidi ve škole jsou dneska BRUTÁLNĚ DIVNÍ! ÚPLNÝ DIVNOV NAD DIVNOVKOU!! MYSLI NA MĚ!!

Poněkud tlumenější šepot pokračoval i během hodin angličtiny a přírodovědy. Lucy se nervózně snažila chodit se sklopenou hlavou, vyhýbat se pozornosti, a v hlavě jí přitom vířilo jako o závod. Neposlouchala nic z výkladu učitelů, místo toho si představovala, jak jde domů a zavírá se v pokoji. Morgan, kdyby tu byla, by okamžitě zjistila, co se děje – jakkoli byla Hermiona milá, nevypadala, že by se příliš zajímala o ostatní. Lucy měla podezření, že většinu času je tak trochu ztracená ve vlastním světě, nejspíš plném čarodějů a sov a domácích skřítků. Lucy přemítala, jestli Hermiona má ve škole kromě ní vůbec nějaké kamarády.

U oběda ale byla ráda, že Hermionu má,

a zanedlouho se obě dívky ponořily do vášnivé diskuze o tom, jestli v *Harrym Potterovi a relikviích smrti* přišel o ucho Fred, nebo George.

„Moment, vím, jak to zjistit,“ prohlásila Hermiona. „Vím o jedné úžasné fanouškovské stránce, na které dal někdo dohromady TO-LIK informací o Harrym Potterovi, že by to vydalo na stovky stránek. Většinu věcí samozřejmě už vím, ale když u sebe zrovna nemám knížky, občas tam nakouknu, abych třeba zjistila, jak se jmenuje Ginnyina trpaslenka.“ Vytáhla z tašky mobil a začala ťukat. „Takže... počkat, co je tohle? Někdo mi na zed' na Facebooku poslal nějaký odkaz na YouTube – to je divné.“

Lucy sledovala, jak Hermiona třestí oči na displej, přehrává si kousek hlasitého videa a pak najednou mobil rychle hodila zpátky do tašky. Potom nastalo ticho. „Tyhle těstoviny se sýrovou omáčkou na školní jídelnu docela ujdou, co myslíš?“ zeptala se podivně vysokým hlasem a nabrala si velké sousto.

„Ehm, H-Hermiono?“ ozvala se Lucy. „Co na té stránce píšou? Byl to Fred, nebo George?“

„Jojasněhnedsepodívámmámděsnyhľad.“

Lucy na ni zírala. „C-co to bylo za video, co sis přehrávala na mobilu?“

„Nic,“ odpověděla Hermiona. „Vůbec nic.“

„No něco to být muselo,“ trvala na svém Lucy a nervózně se pouсмála. „Chováš se nějak d-divně.“

Hermiona rázným gestem dochutila jídlo pepřem a solí. Nakonec zamumlala: „To nechceš vidět.“

Rozvařeně těstoviny se v Lucyině žaludku spojily v jednu velkou hrudku. Zjevně jde o něco příšerného – ale co? „U-ukaž,“ žadonila. „Prosím.“

Hermiona si povzdechla. „Stejně se to dřív nebo později dozvíš.“ Pomalu sáhla do tašky a vytáhla mobil. Otevřela Facebook, podala mobil Lucy a okamžitě se začala ládovat obědem.

Když Lucy poznala, co je na videu, zalapala po dechu. Byla to ona – jemné hnědé vlasy, v obličejí rudá jako rak, odporná školní uniforma... a promáčená sukně. Včera ji někdo natáčel! To není možné. Přehrála si video od začátku. Bylo tam úplně všechno a na videu to byl ještě větší trapas, než si myslela, jako by koktala donekonečna a celá třída na ni zírala s otevřenou pusou.

„Upadla jsem a d-d-d-d-d-d, dd-d-d-d-d-d... D-d-d-d-d-d-dd –“ Obličej jí zalilo horko. DAKOTA! To ona video natočila. Lucy si vzpomněla, že držela v ruce mobil. A teď je to nahrané na

YouTube a můžou se na to podívat ÚPLNĚ VŠICHNI. Do očí jí vhrkly slzy vzteku. „T-tak proto n-na mě všichni zírají, že jo?“

Hermiona hlasitě polkla. „Možná. Asi.“

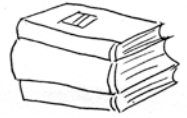
„N-na YouTube už má sedmdesát t-tři zhlédnutí. A, *panebože*, někdo mě zremixoval a přidal t-taneční hudbu!“ Zděšeně si zakryla obličej dlaněmi.

„Dakota nejspíš všem poslala odkaz,“ řekla Hermiona a jemně Lucy sebrala mobil z ruky. „Tyhle ubohosti dělá už odjakživa.“

Lucy se z podivné směsi vzteku a zděšení udělalo zle. „N-nechci, aby mě lidi poznali zrovna t-takhle. N-nemůžu uvěřit, že něco takového udělala – vždyť o mně vůbec nic neví!“

„Je to naprostá kráva,“ odušila Hermiona a pokrčila rameny. „Vyžívá se ve ztrapňování ostatních. Ale ty budeš v pohodě – lidé poznají, jaká jsi doopravdy. Tohle pitomé video je zavádějící a do pěti minut na něj všichni zapomnou.“

Lucy si vzpomněla na Morgan. „V-vlastně je to d-docela vtipné,“ řekla. „Moje nejlepší kamarádka v Americe, Morgan, strašně ráda dává videa na YouTube – takové ty pěkné, o svém životě. Vlogy. A poslední dobou do mě hučí, abych začala t-točit taky. Teď už to nejspíš není potřeba – D-Dakota to udělala za mě! Ach jo, kéž bych t-to mohla nějak napravit.“

„A o čem Morgan chce, abys vlogovala?“ zeptala se Hermiona.

„Nevím. Tak různě, o mých koníčcích, c-co zrovna dělám a tak,“ odpověděla Lucy. Rozezleně kopl do stolu. „Ale byla bych hotová o-online k-katastrofa – což už Dakota potvrdila. A vidí to *celý svět*.“

„Promiň, ale *opravdu* nesouhlasím!“ ozval se hlásek od vedlejšího stolu, až Lucy nadskočila. „Myslím, že bys byla úžasná!“ K jejich stolu se přesunula hezká dívka s blond vlasy staženými do vysoko vyčesaného culíku a posadila se čelem k Lucy. Matně si vybavila, že ji viděla ve třídě. „Vlogování je super, bude tě bavit! Znáš RedVelvet?“

Lucy přikývla. „N-no jasně. Je skvělá.“

RedVelvet byla jedna z nejznámějších YouTuberek na světě, Morgan ji přímo zbožňovala a Lucy měla ráda její tipy, jak být sebevědomější. Společně viděly stovky jejích videí.

„Já vím! Chci říct, minulý týden překročila hranici patnácti milionů odběratelů!“ pokračovala dívka. „Neskutečné!“

„Abby, nemyslím si, že ji Lucy plánuje jen tak překonat,“ zklidnila ji Hermiona. „Patnáct milionů je hodně vysoký cíl!“

„Ale o to jde. Nemusíš být RedVelvet, abys mohla točit vlogy. Vlogovat může KAŽDÝ,“ řekla dívka. „Mimochodem, jmenuju se

Abby,“ dodala a věnovala Lucy zářivý úsměv. „Přísahám,“ pokračovala, „můj brácha a jeho kamarád točí videa v jednom kuse. Dokonce mají vlastní kanál na YouTube. Říkají si Šprýminátor – pito-most, já vím – a prostě se jen tak poflakují a chovají se jako šílenci. Ale lidem se to zjevně líbí, takže už nasbírali slušnou armádu odběratelů.“

„Super, r-rozhodně se na ně podívám!“ odpověděla Lucy s úsměvem. „Moje nejlepší kamarádka v Americe je vlogerka a snaží se mě přesvědčit, ať t-taky začnu. Dala mi digitální kameru, abych to vyzkoušela, ale já si prostě n-nevěřím. A Dakotino video mě přesvědčilo, že kdybych zkusila něco natočit, skončilo by t-to fiaskem.“

„Nesmysl,“ řekla Abby a vzala si z Lucyina ovocného salátu kuličku hroznového vína. „Podívej se na to takhle. Když tě natáčela Dakota, měla nad vším kontrolu, ale když se budeš točit a na všechno dohlížet SAMA, můžeš se postarat o to, aby výsledek byl dokonalý. Ber to jako sladkou pomstu.“

„Má pravdu,“ pronesla se zdviženým obočím Hermiona.

„A když máš kameru, tak tě už nemůže nic zastavit!“ pokračovala Abby. „Na začátek bys mohla natočit něco krátkého a roztomilého. Všichni budou hltat, co má nová holka na srdci – a Dakota pukne vzteky.“

Lucy si povzdechla. Byla skoro nalomená.

„No tak,“ naléhala Abby, vzala si další hroznovou kuličku, hodila ji vysoko do vzduchu a chytila do pusy. „Kde bydlíš? Můžu se u tebe po škole stavit a pomoci ti s nastavením. Hermiona přijde taky, vid', Hermiono?“

Hermiona pokrčila rameny a Lucy se rozesmála. Abby byla jako Morgan – nebrala ne jako odpověď. A beztak, co horšího se v tuhle chvíli mohlo stát?

BLESKOVÉ ZPRÁVY... JDE SE VLOGOVAT! napsala po obědě Morgan. I když je to ten nejhorší nápad ze všech nejhorších nápadů na světě, přinejmenším její zpráva udělá kamarádce obrovskou radost.

VLOG Č. 1

ZÁBĚR: LUCYIN POKOJ – VEČER

LUCY sedí na kraji postele, na sobě má džíny a mikinu s kapucí a mluví do kamery.

Na polštáři v pozadí záběru pospává TROMBÓN, je stočený do klubíčka.

LUCY

Už je to zapnuté? Moment.

(přejde ke vlogovací kameře a zmáčkne několik tlačítek)

Fajn, s-snad je to lepší. Ještě nikdy jsem s touhle kamerou nenatáčela. A...

jdeme na to.

(odkašle si a zamává)

N-n-nazdárek, lidi! Jmenuju se Lucy – tohle je můj pokoj. Moc nevím, ke komu mluvím, takže si připadám trochu divně – ale co!

Vítejte! Tímhle videem bych ráda řekla a-a-a-
(zhluboka se nadechne)

AHOJ

(obrábí oči v sloup)

Ehm, n-n-no.

(zhluboka se nadechne)

Jo, k-k-koktám. Toho jste si ale nejspíš už dávno všimli, jestli jste teda viděli to příšerně tra-trapné video, které koluje po škole. N-někdo ve třídě si myslel, že bude úžasná švanda, když to nahraje na internet (d-d-ík, Dakoto) – jako by to, že jsem p-před celou třídou spadla na z-z-zadek, nebylo už tak dost s-s-s-stresující.

(natáhne ruku a pohladí TROMBÓNA)

Každopádně jsem chtěla trochu uvolnit atmosféru a ukázat se v-vám i v jiném světě. Přesvědčily mě moje kamarádky. Chtějí, abych o sobě prozradila p-p-pět zajímavostí, protože to dělají skoro všichni známí vlogeři, jako třeba Red Velvet. Ta samozřejmě může mluvit o spoustě zajímavých v-v-ěcí, třeba že je tvář jedné d-d-ětské charity. A zadruhé má p-patnáct milionů odběratelů a její kluk je vážně

kus. Ha ha! No, jako p-první bych ráda řekla, že většinu času se mi d-daří koktání ovládat. A není pravda, že každých pět sekund zrudnu jako r-rak a hypnotizuju dveře očima jako ve škole! To se mi stává jenom ob-občas, když jsem nervózní. Když jsem u sebe v pokoji nebo se jen tak bavím s kamarády, k-koktání přestane a já se dokážu vyjádřit mnohem rychleji. Jsem vlastně jen úplně obyčejná holka.

(usměje se a pokrčí rameny)

Druhá věc? Zbožňuju všechna zvířata! K-kočky, psy, orangutany – prostě všechno, co se hýbe. Mamka pracuje jako v-veterinářka, takže asi proto. Za třetí, ehm. . . začíná to být těžké.

Mám úplně okno.

ABBY a HERMIONA za kamerou LUCY vehementně povzbuzují.

LUCY (POKRAČOVÁNÍ)

Ach, jasně, právě jsem se p-p-přestěhovala z Ameriky do Anglie. . . a těším se, až p-p-poznám nové lidi.

(rychle si přejeđe rukou po tváři)

Boha jeho, to v-vyznělo uboze! Co dál. ZA ČTVRTÉ – m-moc ráda zpívám, nejvíc písničky od Taylor Swift, ale jedině ve sprše, takže mě nikdy neuslyšíte – ha ha!

A poslední věc. . . Dosáhnu si jazykem na nos.

(ukáže a rozhihňá se)

No, p-pochybuj, že se někdo dívá, ale jestli jo, díky, že před vámi můžu být jako obyčejná holka a ne jako ten rudý vynervovaný trotl, kterého D-D-Dakota natočila! Založím si kanál na YouTube a video nahraju, doufám, že přijdu na to, jak se to dělá. Takže doufám, že se vám video líbilo. Jo a m-mimochodem, takhle vypadám bez té

hashtag rozkošné uniformy.

TROMBÓN

Mňau!

TROMBÓN se probudil a s hlasitým burácivým mňoukáním kráčí k LUCY.

LUCY

P.S. – tohle je můj kocour Trombón. Teď už víte, proč mu tak říkáme.

(usměje se a zamává)

Ahoj, mějte se!

KONEC VIDEOA.

Zhlédnutí: více než 25

Odběratelů: 10

Komentáře:

MagicMorgan: Jsem na tebe tak pyšná!!! Toč! Toč! Toč!

HashtagHermiona: Do toho, holka! Nasdílím tvoje video na Facebook.

kocici_princezna: TVŮJ KOCOUR JE BOŽÍ! CHCI VÍC VLOGŮ S TÍM KRASAVCEM!!

Stydlivka1: Taky strašně nerada mluvím před lidmi a často se mi zamotává jazyk – díky, že jsi tak odvážná a nebojíš se to přiznat!! Doufám, že brzo natočíš další vlog!

(zobrazit dalších 8 komentářů)

Třetí kapitola

„Lucyloo, mamka vzkazuje, že máš hned vstát.“

Lucy zabručela, obrátila se na druhý bok a schovala si hlavu pod polštář.

„Hned, Lucyloo, hned! Hned, hned, hned, hned, hned!“ výskala Maggie, dokráčela k Lucy a s překvapivou silou na tříleté dítě ji zatahala za zápěstí.

„Dobře, ty příšerko, budu d-dole za deset minut,“ zaskřehotala Lucy. Když včera večer dokončila natáčení svého úplně prvního videa na YouTube, poslala odkaz Morgan a taky Hermioně a Abby. Založila si vlastní kanál pod názvem LucyLocket – takhle jí říkávala mamka, když byla mladší, a beztak přezdívku používá i na své emailové adrese. Video se na internet nahrávalo celou věčnost, a když konečně měla hotovo, vyčerpaně padla do postele.

Jenomže teď bylo ráno a z představy dalšího dne stráveného

ve škole se jí stáhl žaludek. Povzbudilo ji, až když na mobilu zkontrolovala počet zhlédnutí jejího vlogu – a ještě víc síly jí dodaly přátelské komentáře plné nadšení, hlavně pak zpráva od dívky, která přiznala, že taky nesnáší mluvení na veřejnosti. Ale když ji uvidí v chladném denním světle, navlečenou do té samé příšerné školní uniformy, budou ji ostatní brát stejně jako tu holku z videa? Lucy vyskočila z postele a zamířila do sprchy. Stydlivka jí věří, i když sama o sobě ještě má pochybnosti!

Když se Lucy později posadila do lavice, najednou se vedle ní objevila Hermiona a mrskla svojí obrovskou školní brašnou na zem. Lucy postřehla, že uvnitř svádějí boj o místo kromě Hermioniných učebnic ještě nejméně čtyři osahané knížky v měkké vazbě. „Když jsi mi napsala, že tvůj vlog je na YouTube, pustila jsem si ho – a je to pecka!“

Lucy se zakřenila. „Vš-vždyť jsi ho viděla už při natáčení!“

„Já vím, ale na monitoru to bylo něco úplně jiného. U tebe v pokoji mi to připadalo trochu – křečovitě? – ale když jsem si video pustila doma na počítači, vypadalo fantasticky. Pustila jsem si ho pětkrát!“

„Bylo fakt super,“ pronesl kluk o několik řad před nimi a naklonil se na židli, aby si s nimi mohl povídat.

„D-díky. Nebylo to nic extra,“ odpověděla Lucy a pocítila, jak jí tělem projíždí nová vlna nadšení. „P-pořád nemůžu uvěřit, že si někdo moje video vážně p-pustil! Snažila jsem si hlavně zv-zvednout náladu.“

„Zajímalo by mě, jestli ho viděla i Dakota?“ řekl kluk. „Vsadím se, že ji pořádně dopálí!“

Jako na zavolanou do třídy vplula Dakota a ladným gestem pohodila své dokonalé vlasy na stranu. Prošla přímo kolem Lucy ke své lavici na konci místnosti.

„Třeba ho neviděla!“ šeptla Hermiona přiškrceným hlasem, jak kolem ní zavanul vanilkový odér Dakotina parfému.

„Rozhodně ho viděla,“ prohlásila Abby a přispěchala k nim. „Mamky nás vysadily ve stejnou chvíli, takže jsem šla po parkovišti za ní a pozorovala, jak bleskovou rychlostí něco vyťukává do mobilu. Málem vrazila do pouliční lampy, fakt. Určitě zuří, protože tvoje video má víc zhlédnutí než její.“

„V-vážně?“ opáčila Lucy. To je síla! Vlastně ani nevěděla, co si od vlogu má slibovat – rozhodně ne víc, než že se na něj podívá pár kamarádů v Americe.

„Stopro. Když jsem se před deseti minutami dívala, rozhodně jsi vedla. Já ti říkala, že budeš mít úspěch.“

